

La mirada

Toni Vall

tvallka@hotmail.com

Estrella

Fa un any i pocs mesos vaig publicar un article en aquesta mateixa columna sobre l'anunci d'Estrella Damm protagonitzat per Quim Gutiérrez i Els Amics de les Arts que glossava les excel·lències de Catalunya i la seva cultura d'una manera bastant bavosa i automasturbatòria. Era un article molt crític que em va proporcionar una gens menyspreable cascada de missatges electrònics i mencions a Facebook de persones que no consideraven oportuna la meua visió sobre l'anunci en qüestió. M'autocito d'aquesta manera un pèl desvergonyida per traslladar-me fins als nostres dies i comentar el nou anunci estiüenc de la marca cervesera, que cada any per aquestes dates es converteix un petit esdeveniment. Al contrari del cas citat al principi, sempre he defensat la mirada estiüenca proposada any rere any per Estrella. Primer a Formentera –la no-

Sempre he defensat la mirada estiüenca d'Estrella Damm

vetat– després a Cadaqués i Menorca –dos llocs que ja justificaven per si sols l'anunci– i l'any passat a El Bullí –l'intent d'explicar una mínima història–, ja sigui per uns factors o altres, sempre trobava algun motiu per sentir-hi certa empatia. Fins enguany. L'acció passa a la serra de Tramuntana (Mallorca) i és un calc evident i matusser de tots els anteriors. La filosofia despreocupada i *flower power* que se'ns proposa provoca ja més vergonya aliena que complicitat i la música –factor fonamental– és una llauna antològica. No es fa cap esforç d'originalitat o de talent narratiu. Simplement surten uns joves guapos que es moren de ganes de follar dia i nit sense parar. El millor de tot? El cameo de Tomeu Penya.